

Redactor șef: CARP SIMONA
Tehnoredactori: CARP SIMONA
LAVRIC ALINA
Colaboratori: ALBERT NAGY MIRELA
COTEATĂ LAURA
DODAN ALINA
STOICA MIRELA
SĂRMĂ SORINA
STOICA VERONICA
BUTNĂRAȘU NARCISA
GĂNGUȚ ALINA
SCURTU RALUCA
Profesori coordonatori: OANA VOINESCU
GHEORGHE COSTACHE

Trimiteți talonul de mai jos, completat, în cutia poștală expusă la intrarea în școală, până pe 10 iunie 2003. Vă așteptăm surprize plăcute!

... în locul prietenii...
... peștii...
... singur totuși dispăre.
... doar înșirte deplină
... în ce cuprinde totul și învâluie toate
... de-o eternitate.

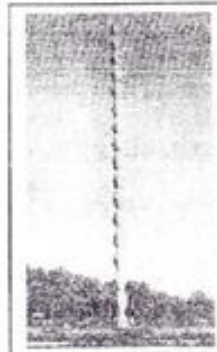
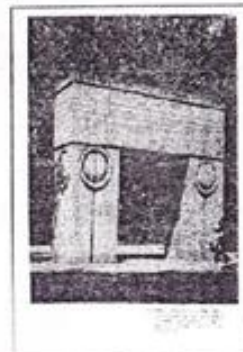
Carp Simona
Clasa XI-a

Nr. 4 – MAI 2003

AVENTURA CUNOAȘTERII

Motiv: „Citește și aventurează-te să cunoști!”

REVISTA GRUPULUI ȘCOLAR „CONSTANTIN BRÂNCUȘI”
SFÂNTU GHEORGHE

Onorați invitați, stimați colegi, dragi elevi

Bună ziua și bine ați venit la această sărbătoare de suflet la care ne-am întâlnit cu toți, localnici și oameni de bine din țară și din trupul țării, din Basarabia, prieteni din Ungaria și din Peștișani, de lângă Hobîța natală a lui Brâncuși.

Suntem onorați a avea în mijlocul nostru pe:

- Domnul Adrian Vlad Căpunean, deputat în Parlamentul României, Președintele organizației P.S.D. Covasa.
- Domnul Horia Grama, Prefectul județului Covasa
- Consiliul Local Sântu Gheorghe
- Doamna Kerestely Irma, Inspector Școlar General, I.S.J. Covasa
- Doamna Maria Solomon, Inspector Școlar General Adjunct, I.S.J. Covasa.
- Domnul Nicolae Dobre, Inspector la secția de învățământ a Centrocop București.
- Preasfinția Sa Ioan Selejan, Episcop de Covasa și Harghita

- pe domniile director și profesori de la școlile din municipiu și din zonă, pe domniile prietenii P.S.D. din județ. De asemenea au avut plăcerea a ne onora cu prezența șefii unor instituții descentralizate, patronii unor firme, părinți și elevi.

Ce deosebit mulțumim pentru onoarea de a ne vizita pentru a ne cunoaște și a colabora cu partenerii :

- Domnului Director Petre Cornoiu de la Grupul Școlar „Constantin Brâncuși” din comuna Peștișani, județul Gorj care a venit însoțit de un elev al școlii și de Domnul Ion Blonda pensionar, profesor de română și istorie, muzograful la casa – muzeu Constantin Brâncuși.
- Din draga noastră Basarabie este alături de noi Doamna profesoară Zvetlana Glădiuc împreună cu un elev de la Școala Particulară de Meserii „Sorin Agapiu”
- Din Budapesta au răspuns invitației noastre domnii Rerer Zauzsana, Ferenczy Dora, Vámos Tibor de la Școala Regina Elisabeta unde noi am participat în luna noiembrie la festivitatea de botezare a școlii. Tutoare le mulțumim.

Permiteți-mi să dau curs unui argument, unei motivații legată de noul nume al școlii noastre:
„Nu vom fi niciodată îndajuna de recunoșcători față de pământul care ne-a dat totul”, spunea Constantin Brâncuși după o lungă experiență de viață.

Plecând de la această afirmație pe care o putem considera o profesorie de credință, în numele acestei recunoștințe, suntem aici pentru a sădii o lucrare cu adevărat minunată: a boteza o școală cu o istorie de peste 50 de ani din inima municipiului nostru cu numele unei personalități intrată de mult în conștiința universalității: Constantin Brâncuși, unul dintre elementele ce alcătuiesc coloana vertebrală a spiritualității românești.

De ce „Constantin Brâncuși”? - este o întrebare, care, rostită sau nu, a stat pe buzele multora dintre noi. Ideea de a da școlii un nume a venit în mod firesc, pentru a ne alina spiritului vremii, aproape fiecare școală din municipiu asumându-și numele unei personalități, devenită spirit tunelat. Ea a înlocuit încă din 2001 din Anul Brâncuși și se materializează abia acum.

De ce „Constantin Brâncuși”? - din cel puțin trei motive:

1. Brâncuși este în 1898 absolventul unei școli de arte și meserii din Craiova, iar noi suntem școala care de la înființare din 1949 ca școală a sistemului cooperatist am dat țării, nu numai județului, mai de meseriași.
2. Brâncuși pentru că înainte de a ajunge sculptor genial, acesta a fost cioplitor în piatră, meseriaș care a căutat în piatră urmele zborului: „Eu nu lucrez pișări ci zboruri” spunea Brâncuși devenind un model pentru orice om care vrea să facă din meseria sa o artă. De altfel, numele lui Brâncuși pare predestinat: el vine de la „brâncă”, din latinescul „branca” care înseamnă „mână”, mâna fiind aceea care corelată cu gândul genial a creat marile capodopere ale sculpturii românești și universale, capodopere precum Măintra, Poarta sântului, Masa tăcerii, Coloana infirmității.
3. Brâncuși, nu în ultimul rând din domniile noastre de a aduce un simbol al spiritualității românești, aici, în inima țării, lângă Mihai Viteazul, Nicolae Colan, Andrei Șaguna, Nicolae Bălesescu, Avram Iancu.

Înființată în 1949 ca unitate școlară a Cooperăției, până în 1989, adică timp de 40 ani școala a intrat în conștiința colectivității locale ca o unitate ce pregătește elevii în diferite meserii. Sute de absolvenți recrutați de Federațiunile din toată țara lucrează și astăzi în țară sau în străinătate și ne mândrim cu faptul că școlarizăm acum și cupii fișilor noștri elevi.

Deși după 1989, soarta școlii a devenit incertă, în urma eforturilor conjugate ale unor directori dar și a sprijinului constant acordat de către domniile profesori Adrian Vlad Căpunean, Gheorghe Tatu, Horia Grama, de către domniile miniștrii ai învățământului, de către mini inspectorii școlari generali și adjuncți, cu ajutorul Bisericii și a Ligii Culturale Creștine „Andrei Șaguna” și a întregii societăți civile din județ ea a fost salvată, numindu-se mai întâi Grupul Școlar Economic Nr.2, primindu-și astăzi botezul binemeritat cu numele marelui Constantin Brâncuși. Pentru sprijinul acordat în dobândirea noului nume al școlii mulțumim în mod deosebit doamnei ministru a învățământului Ecaterina Andronescu precum și Prefecturii județului Covasa, personal domnului Prefect Horia Grama.

Astăzi școala cuprinde un corp profesoral alcătuit din profesori și maștri instructori, majoritatea calificați și cu grade didactice II și I, 21 de clase – de liceu zi și seral, profesională și postliceală în specialitățile de alimentare publică și prestări servicii.

Colectivul școlii noastre este format din oameni sufletești și bine pregătiți care fac nu numai instrucție dar și educație, școala dispunând și de un interesat cu care, cu aproximativ 100 de elevi băieți și fete. Noi suntem școala cu limba de vorbire română, care ar putea oferi multora un spațiu de bună conviețuire intelectuală pe care încercăm să o transmitem și elevilor noștri, în concință cu normele de conviețuire europeană.

Baza materială existentă, moștenită în cea mai mare parte de la Centrocop, pe care cu mari eforturi personale încercăm să o menținem, se va îmbogăți zilele acestea cu un cabinet de informatică primit din partea M.E.C., în cadrul programului de informatizare a școlilor aprobat de Guvernul României în 2001. Conform acestui program, toate liceele din țară vor fi echipate cu platforme informatizate până la începutul anului școlar 2003-2004. Primul pas a fost făcut în toamna lui 2001, când, odată cu vizita Premierului Adrian Năstase, au fost dotate cu calculatoare performante liceele Mihai Viteazul și Șekely Miko. Ulterior au fost înzestrate cu calculatoare și alte unități școlare iar acum vom primi din partea M.E.C. acest cadou atât de util pentru elevi dar și pentru profesori.

Numele pe care îl dobândim astăzi ne onorează dar ne și obligă la eforturi sporite pentru a ne ridica la înălțimea patronului său spiritual.

Programul zilelor „Constantin Brâncuși” – Ediția I va dura două zile iar începând cu anul următor Ediția a II-a se va desfășura pe 21-22 mai, când sărbătorim pe sfinții împărați Constantin și Elena, pentru a avea de partea noastră căldura primăverii și floarea lunii mai.

Adresem mulțumirile noastre domnului Pompiliu Pleșa, artist plastic, profesor la Colegiul Național „Mihai Viteazul”, pentru realizarea bustului și a plăchetei Constantin Brâncuși ce vor fi sfințite în incinta școlii după terminarea primei părți a activității noastre.

Permiteți-mi să mulțumesc numeroșilor sponsori fără de care o anumită parte a activității noastre nu s-ar fi putut rezolva.

Un cuvânt de mulțumire am, nu în ultimul rând, pentru colegii mei, profesori și maștri instructori, pentru întregul personal al școlii care pe un ger de -25 de grade a pus umărul din greu pentru săvârșirea acestei lucrări. Fără sprijinul lor, materializat prin multe ore de muncă dăruite școlii nu am fi putut duce la capăt această lucrare; de aceea îi respect și le mulțumesc public.

Mulțumim, de asemenea, părinților elevilor, acești oameni minunați care prin muncă sau prin sponsorizări ne-au ajutat să ducem la bun sfârșit ceea ce ne-am propus.

În sfârșit, mulțumim elevilor noștri, acești copii pe care noi ne mai supărăm uneori, dar care au lucrat cot la cot cu noi, înțelegând că numele împreună vom reuși.

În continuare vom urmări împreună programul artistic realizat printr-o superbă colaborare cu domnișorii directori ai liceelor din municipiul căruia, de asemenea, le mulțumim.

După programul artistic ne vom deplasa la sediul școlii unde în prezența Prea Sfințitului Ioan Selejean, Episcop de Covasna și Harghita și a altor fețe bisericești va avea loc slujba de sfințire a hestului și a plăchetei lui Constantin Brâncuși, și a noii firme a școlii și o rugăciune ecumenică prilejuită de acest moment doborât din viața școlii.

La sfârșit vă invităm la vizitarea unor expoziții de artă culinară și cotețară realizate de către elevii sub mână doamnălor maiștri instructori. Aceste expoziții odăi vizualizate, se vor transforma sub ochii noștri într-o minunată masă suedeză.

Și pentru a încheia sub semnul lui Brâncuși, pornind de la semnificația zilei de azi pentru noi, fie ca numele școlii să dureze peste timp la fel ca numele marelui sculptor ce a avut ca punct de reper perfecțiunea, izvorâtă din dorința de a trăi: „Nu ne dăm seama ce anume reprezintă viața” afirma Constantin Brâncuși referindu-se la bucuria de a trăi.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Director
Pârvan Rodica
Sfântu Gheorghe 28-02-2003

ZILELE „CONSTANTIN BRÂNCUȘI”

Zilele Constantin Brâncuși! Aceasta a fost surpriza care ne-a fost rezervată în secol al șaptelea... Un mare eveniment, în care a fost implicată fiecare persoană din școală, de la doamna directoare, domniile profesori, maiștri, membrii personalului până la elevii „cu vechime” sau la bobocii care au venit nu de mult timp în școală. După cum bine se știe, din data de 28 februarie 2003, școala noastră are o nouă identitate, purtând denumirea de „Grupul Școlar Constantin Brâncuși”, după numele ilustrului sculptor. Obită cu acest eveniment, noi, membrii colectivului de redacție al revistei dorim să o felicităm pe aceasta căre pe doamna directoare Rodica Pârvan, sufletul acestui proiect, și al multor altor realizări.

Vom prezenta acum modul în care s-au desfășurat evenimentele în perioada 28 februarie - 1 martie.

În prima zi, la ora 9:00, în curtea școlii era deja agitație, fiecare elev era pregătit cu câteva zile înainte să facă față cu succes atribuțiilor care i-au fost rezervate. Totul trebuia să iasă perfect pentru marile evenimente.

Am avut onoare de a-i avea alături de noi, pe tot parcursul evenimentelor, pe domniile Virgil Blendea și pe domnul Petre Cornoiu, care veneau chiar de la locul natal al patronului nostru spiritual, de la Hobita, de lângă Târgu Jiu. De asemenea, au sosit de la Câmpina doamna Svetlana Gladiuc, însoțită de un elev, reprezentanți unei școli de coafură, și invitații din Ungaria, de la Școala „Regina Elisabeta”. Li s-au alăturat mari personalități ale orașului, care au răspuns cu plăcere invitației.

Noi am încercat să trecem pe la fiecare invitat în parte, și iată ce am reușit să aflăm despre părerile dănașelor, în privința schimbării numelui.

Am vorbit în primul rând cu domnul Pompiliu Pleșa, realizatorul bustului lui Constantin Brâncuși. Dănașului ne-a confirmat că lucrarea a fost realizată înainte de vacanța de iarnă, fiind terminată cu două zile înainte de marele eveniment. După cum ne-a mărturisit, inspirația i-a venit mai mult după consultarea operelor lui Brâncuși, și mai puțin din porțeriele pe care le-a văzut ale școlii noastre. În privința schimbării denumirii școlii noastre, domnul Pleșa ne-a mărturisit că i se pare a fi o idee foarte bună, deoarece în zilele noastre multe școli și-au luat ca patroni spirituali mari personalități din istorie.

Doamna Maria Solomon, inspector școlar general adjunct, ne a răspuns foarte scurt și la obiect: „este o idee extraordinară”.

Și invitații din Ungaria, de la Școala Regina Elisabeta, respectiv profesorul de geografie Vámos Tibor, domnișoara Ferenczy Dora și doamna Plover Zuzsanna, directoarea școlii, au apreciat acest proiect ca fiind o idee foarte bună. Duminical ne-au dat și o sugestie, aceea ca pe parcurs școala să achiziționeze câteva din sculpturile lui Brâncuși, pentru a le expune în curtea școlii sau în interior. Este vorba, desigur, de reproduceri ale acestor lucrări, realizate de alți artiști sau de către elevi talentați.

Am discutat și cu doamna Renata Sticlescu, fosta directoare la Grupul Școlar „Kos Kardy”, care ne a felicitat în primul rând pentru organizarea acestui eveniment. Duminical apreciază în sens pozitiv prezenta lui Constantin Brâncuși la noi, „un spirit universal în inima Ardealului”.

Ajunsem și la doamna Svetlana Gladue din Chișinău, de la o școală de meserii care ne-a spus că școala duminical este abia la început și că, de aceea școala noastră le va fi un model. După părerea doamnei Gladue, numele școlii este foarte important, și mai ales numele lui Constantin Brâncuși. Odată cu primirea numelui, reprezintă oricare dintre personalitățile istoriei, colectivul școlii ar trebui să fie demn și să se ridice la nivelul personalității numelui respectiv, în cazul nostru Constantin Brâncuși. „Degeaba numele este faimos dacă elevii nu măresc, nu învață, nu-și dau stința pentru a plăsa cu sfîrșete curat numele școlii”, spunea doamna Gladue, impresionându-ne foarte mult. Duminical ne-a mai spus că îi place foarte mult la noi, că

ne-a mai văzut un colectiv atât de unit, și că nu a mai avut parte de o primire atât de călduroasă.

Trecem mai departe la domnul profesor Stancu Vasile, fost profesor de istorie în școala noastră, care consideră schimbarea denumirii o idee extraordinară. „Orice școală ar trebui să poarte un nume și nu un număr”, spunea domnul profesor, care ne-a și oferit o carte despre Brâncuși pentru care îi mulțumim.

Părintele Bajoreanu este foarte încântat de acest nume, felicitându-ne pentru această realizare.

Binecîșles că lista invitațiilor nu se termină aici, dar nu am reușit să-i „primim” pe toți. Le mulțumim tuturor că ne-au onorat, acceptând invitația de a fi alături de noi la acest eveniment.

Să amintim câțiva dintre invitați: doamna Rădău Albu, profesoară de chimie, doamna Brăndușe Roman profesoară de istorie, ambele fiind și directoare la Colegiul Național Mihai Viteazul, Preașfinția Sa Ioan Solejan, Părintele Coco, Părintele Tamaș, fără de care binecuvîntarea și sfințirea noii năme nu ar fi fost realizabile. Ne cerem scuze celor pe care nu i am amintit.

După primirea invitațiilor, ne-am deplasat spre Casa de Cultură unde am avut pregătit un program artistic. Aceasta a debutat cu un scurt discurs al doamnei directoare Rodica Părvan, care a mulțumit celor care ne-au onorat invitația, amintindu-i pe domnii Adrian Cișcanu-Vlad, deputat, Petre Cornoiu, directorul școlii din Peștișani, de lângă Tg. Jiu, Horia Grama, prefectul județului Covasna, și pe doamnele Kerestely Irma și Solomon Maria, de la Inspectoratul Școlar Județean Covasna.

Programul a început cu o prezentare artistică din poeziile lui Mihai Eminescu realizată de elevii de la Grupul Școlar Constantin Brâncuși din clasele IX-a și XI-a, continuând cu o piesă de teatru „O noapte furtunoasă” de I. L. Caragiale, în care au jucat colegii de-ai noștri din clasele a IX-a, a X-a și a XI-a.

După momentul de muzică veche, cu elevii de la Liceul Mikos Kelemen, elevii de la Colegiul Național Mihai Viteazul ne-au prezentat un dans popular și un grup vocal de muzică preclasică. De asemenea, am avut parte de un dans popular secuișec din partea Liceului Szelety Mikos, muzică de cameră din partea Liceului de Artă. Să nu uităm nici de corul de la Școala Generală Nicolae Colan, momentul muzical cu elevii de la Școala de Artă, Oana Părvan și Inga. Programul s-a încheiat cu o paradă a modei cu elevii de la Grupul Școlar Constantin Brâncuși.

După terminarea programului artistic ne-am întors la școală. Aici a avut loc sfințirea bustului lui Constantin Brâncuși de către un sobor de noștri preoți, în frunte cu Preașfințitul Ioan Solejan, episcopul Covasnei și al Harghitei. La sfîrșitul ceremoniei religioase, domnul Virgil Blendea, muzicograf la Casa Memorială Constantin Brâncuși, ne-a arătat câteva aspecte deosebite de interesare legate de viața, opera și moartea marelui sculptor.

Ultimul moment al manifestărilor a avut loc în curtea școlii, unde colegii noștri din amii III s-au intrucat în a realiza o expoziție de artă culinară și de băuturi. Aceasta i-a impresionat extrem pe invitați.

Pe această cale, dorim să ne felicităm și noi colegii pentru mînaștra de care au dat dovadă.

După masă au avut loc concursurile organizate cu ocazia Zilelor Constantin Brâncuși și anume: concursul de șah, câștigător fiind Fazakas Zoltan, din anul II Ospătari, concursul de tenis de masă, câștigat de Pintilie Robert, din anul II Bucătari și concursul „Constantin Brâncuși” la care s-au întrecut, în etapa finală, patru echipe:

- Albert Nagy Mirela, Coteașă Laura, Stoica Mirela, din clasa a XI-a, formând echipajul „Pasărea Măiastră”;

- Lupa Ștefania, Miroșca Oana, Denes Izabela, din anul III A, alcătuint echipajul „Masa Tăcerii”;

- Mechiș Adrian, Buntă Simona, Szabo Melinda din anul I A, formând echipajul „Culoana Infinitului”;

- Lavric Alina, Macovei Andreea, Horobeț Geanina, din anul II F, alcătuint echipajul „Poarta Sărutului”.

Concursul a fost organizat de domnișoara profesoară Oana Voinescu, din jurta fetei pare doamna directoare, invitați din Chișinău, Târgu-Jiu și doamna profesoară Doina Dochioiu.

Învingător a fost echipajul „Pasărea Măiastră”, format din reprezentanții clasei a XI-a, pe care îi felicităm.

Seara s-a finalizat cu o cină festivă pentru oaspeți și cu o seară distractivă pentru elevi, care a ținut până la ora 00⁰⁰.

A doua zi de dimineață doamna profesoară Veress Emese a organizat un simpozion intitulat „Calitatea produselor în economia de piață” și prezentat de elevii clasei a X-a, Sărmeș Sorina, Grigore Costin, Buftea Gina, Iriciaz Anamaria.

La simpozion au fost invitați domnul profesor Costache Gheorghe, și profesorul de geografie din Ungaria care, pe parcursul simpozionului, ne-a prezentat pe larg câte ceva despre școala Regina Elisabeta.

Un alt simpozion desfășurat pe 1 martie a avut ca temă opera lui Constantin Brâncuși, organizat de doamna directoare Rodica Părvan, cu elevii din clasa a IX-a.

După masă, câștigătorii concursurilor și câțiva dintre invitați au plecat într-o excursie la Poiana Brașov.

Mulțumim tuturor pentru sprijinul acordat, sponsorilor, părinților elevilor care au ajutat, tuturor elevilor și profesorilor, și nu în ultimul rând felicităm din nou doamna directoare pentru ceea ce a realizat.

Reportaj realizat de elevele clasei a XI-a,
Albert Nagy Mirela, Coteașă Laura, Dodan Alina Corina

Marele Eveniment

Într-o zi, împreună cu fetele, am plecat la bibliotecă să recităm poezii de Eminescu. Aveam emoții și îmi era frică de un răspuns negativ dar, la sfârșit, d-na directoare ne-a ales pe toate. A urmat un lanț de repetiții și noi idei. Ne certam, râdeam, ne mai strâmbam, dar atunci când asista la repetiții d-na directoare deveneam serioase. După două săptămâni, a venit domnișoara Ioana Gajdo, o foarte bună actriță care ne-a explicat ideile ei interesante.

De acum vine greul, înă zicem....

Prima repetiție cu dânsa am ținut-o în clubul teatrului „Andrei Mureșanu”. Drogar, nu ne-a ieșit din primă, s-a făcut și aici multe schimbări. O repetiție am ținut-o în rochiile de gală și ne părea minunat, dar căleam rochiile, ne împiedicam de ele. Pană la urmă ne-am obișnuit. Am mai ținut repetiții și la Casa de Cultură, unde ne-a văzut și doamna directoare. Eram îngrozitoare. Doamna directoare părea îngrijorată, credeam că nu o să iasă bine.

A sosit ziua cea mare, cea de 28 februarie. Ioana ne-a machiat, eram toate elegante, pășeam desușele în rochiile de gală, însă frigul era de nesuportat. Mi-am uitat bricheta acasă și nu aveam cu ce să aprind lumânarea, dar bine că s-a oferit un băiat să-mi dea o brichetă. S-a adunat lumea, doamna directoare a ținut un discurs de deschidere, au urmat altele. Într-o vreme, ne-au amorțit picioarele de frig... Ioana ne face semn să începem merul de-a lungul scenei, după care trei fete Claudia, Narcisa și eu mine aşezam scaunele. Apare Raluca cu o carte în mână din care sare un cub. Îl iau în primire și îl pun lângă scaun; urmează alt cub pe care îl țin în mână. Raluca închide cartea. Ne ridicăm și ieșim, ea ies ultima jucându-mă cu cubul. Urmează Oana, uitându-se în scaune, apoi aruncă cuburile și iese. Apare Simona cu un ceas și adoarme pe scaun, urmată de Narcisa cu un ceas și Oana având o clepsidră. Claudia aduce o statură, după aceea Raluca aduce încă una și iese. Cele trei fete care s-au trezit se ridică și improvizează un dans al părului. Narcisa și Oana pleacă eu tot eu scane, rămâne Simona care, în mijloc mimează ploaia, după care și ea încet se deplasează. Urmez eu cu o lumânare pe care o pun pe carte și ies.... Cei doi ledrăgoștii se întâlnesc și ajung în dreptul fundalului pe care au apărut culorile zilei: răsăritul, amiază, apusul. Nu-mi venea să cred că a ieșit bine, dar îmi părea foarte rău că ne desprăjeam de Ioana, de scena și de crietele spectatorilor. Din păcate nu s-au auzit versurile fiindcă ne-a acoperit muzica. În rest a ieșit atât de bine că nu ne venea să credem, toți ne-au felicitat....

Nu voi uita niciodată acele clipe minunate, acele emoții, nici acea atmosferă plăcută de la repetiții și spiritul de echipă cu care am lucrat. Nu o vom uita în special pe Ioana, care a fost atât de dragută și răbdătoare cu noi.

La acest montaj a participat: Cristea Georgiana, Căliman Cristina, Munteanu Claudia, Stoleru Oana, Carp Simona, Bătrăneanu Ana-Narcisa, Scuto Raluca, Gînguș Alina, prezentatoare: Isăcilă Cristina.

Gînguș Alina
Clasa a IX-a

Desene ale elevilor participanți la concursul de „Creație artistică”
desfășurat în cadrul zilelor școlii.

Bisei Lavința cl. a X-

Gyengyosi Eva anul I D

Silovan Laura cl. a XI-a

Ținu Nicoleta anul I B

Cu durere...

...când ai plecat ai lăsat un gol în mine
Și am rămas singură și neajutorată,
Fără ca cineva să-mi poarte de grijă.
Atunci, pe loc strălucirea ochilor mei a dispărut
Și sufletul meu a rămas trist, fără vlagă;
Ce multă nevoie am de tine mamă,
Unde ai plecat și-ai dispărut dintr-o dată,
Cum de mai lăsat fără să-ți pese de nimic
Ce inimă ai avut tu mamă dragă!
Că m-ai lăsat la o ușă străină
Dar acum stau și mă gândesc cu mintea mea senină
De mă adun, să simt ce e în mine
Și tot ce e dă peste mine
De mă cuprinde, de mă înecă
Într-o lacrimă care nu scacă.

Studiul calității produselor și serviciilor

O altă manifestare care a avut loc în cadrul Zilelor Constantin Brâncuși a fost simpozionul organizat de doamna profesoară Veres Emese, intitulat *Studiul calității produselor și serviciilor*. Simpozionul a fost prezentat de colegii noștri din clasa a X-a, Sârmă Sorina și Grigore Costinel. Tema simpozionului a constituit-o dezvoltarea permanentă și considerabilă a importanței calității și a atenției acordate calității, în special în țările dezvoltate industrial.

Din lucrările colegilor noștri, Sârmă Sorina, Grigore Costinel, Bufta Gina, Ineasa Ana-Maria am aflat că în prezent, în contextul globalizării concurenței, calitatea produselor și a serviciilor este considerată a fi un factor determinant esențial al competitivității unei întreprinderi pe o anumită piață. Astăzi nu mai este suficient să constatăm apariția unor defecțiuni și să separăm produsele corespunzătoare de cele necorespunzătoare întrucât, în condițiile concurenței acerbe de pe piața mondială se pune acum problema satisfacerii depline a cerințelor și a așteptărilor utilizatorilor, beneficiarilor, clienților, precum și cea a prevenirii apariției defecțiunilor.

Alături de doamna profesoară Veres Emese, la acest simpozion au participat domnul profesor Gheorghe Costache și domnul profesor din Ungaria Vámos Tibor, care, după prezentarea materialelor, ne-a prezentat sistemul de școlarizare din Ungaria.

Toți cei care au luat parte la acest simpozion au înțeles că, pentru ca un produs să fie competitiv, el trebuie să aibă în primul rând o calitate ireproșabilă, care să răspundă cerințelor și așteptărilor beneficiarilor și clienților săi.

Sârmă Sorina
clasa a X-a

Merite răsplătite

Pentru că suntem atât de luminoși în privința realizării unei reviste școlare cum este cea de față, am primit drept mulțumire și semn de bună apreciere, o excursie la Poiana Brașov.

Excursia a avut loc pe data de 16.01.2003 fiind organizată și condusă de domnul profesor de istorie Vasile Stancu și doamna profesoară de muzică Liliana Grosa.

Însoții fiind de alți elevi silitori de la școlile din municipiu, cum ar fi: Colegiul Național Mihai Viteazul, Liceul de

Artă,
Școala Generală
„Nicolae Colan”,
Școala Generală
Nr 6, cei mai activi
colaboratori ai
revistei noastre:
Simona Carp, Laura
Coteață, Ana-
Narcisa Burnăraș,
Alina Lavric au
plecat spre Brașov
unde au vizitat locuri
încărcate de istorie:
Biserica Neagră,
Piața Sfântului și
Centrul vechi.

după care, urmând drumul șerpuit pe serpentinele de pe dealul Warte au poposit în Poiana unde au întâlnit un peisaj de iarnă mirific. După un săniuș cu mijloace improvizate și o ceașcă de ciocolată fierbinte au coborât spre mult așteptatul loc de popos. Me. Donald's care i-a întâmpinat cu delicioasele sale preparate. Pe înserate, oboșiți și mulțumiți de ziua minunată petrecută, s-au întors acasă cu gândul de a repeta cât mai curând aventura.

Carp Simona
Clasa a XI-a

La teatru *Iona de Marin Sorescu*

Păgind în teatru cu sfială, ca într-un templu al artei, spectatori trăiesc ocazii de încântare, înțeleg marile idealuri și războaie ale epocii noastre, se întâlnesc cu eroi dregi. Piesa de teatru, cântecul, dansul joacă un rol important în formarea trăsăturilor morale ale omului modern. Teatrul prezintă fapte, sentimente, acțiuni în care sunt combinate lena, chiulul, dezordinea. În teatru se face elogiu muncii, disciplinei, respectului. Toți marii noștri dramaturgi au înțeles nobila misiune a teatrului și au reușit să facă din spectacol o adevărată lecție civică.

Dacă artiștii, prin intermediul artei lor, încearcă să pătrundă adânc în sufletele spectatorilor, exercitând o puternică influență asupra minții și inimii omului, în același timp spectatorul are datoria de a avea o atitudine de creștere, de respect, față de munca artiștilor.

De păcate mulți elevi nu înțeleg sau nu țin cont de acest lucru și de multe ori mă întreb ce cauză acolo dacă nu știu să aprecieze valoarea unei piese de teatru. De un asemenea eveniment am avut parte din păcate, când m-am dus la teatru împreună cu colegii mei. Se juca piesa lui Marin Sorescu „Iona” care l-a avut în rolul principal pe actorul Constantin Puscășu din Iași. Împreună cu colegii mei de clasă, ne-am așezat pe

același rând așteptând cu nerăbdare începerea spectacolului. În spatele nostru era forțata mare. Spectacolul începuse de două minute iar forțata din sală nu mai lua sfârșit. Indignat, actorul se opri, veni în fața scenei și rosti aceste cuvinte care mie mi-au rămas în ureche, o dată cu tonul cu care au fost roștite: „Vă rog frumos să fie liniște în sală! Este o piesă foarte grea și nu mă pot concentra. De ce vă bateți joc de munca mea?” Cortina se trase, iar inima mea se făcu cât un paricic în gândul că actorul renunțase să-și mai joace rolul. Doamnele profesoare au fost nevoite să meargă în spate printre elevi pentru a instaura ordinea și disciplina. În sfârșit în sală se lăsa liniștea, iar actorul și-a început rolul pe care l-a jucat cu suplețe, neostentativ.

Spre marea mea dezamăgire, spectacolul a fost strac din punct de vedere tehnic. Mă așteptam ca piesa să aibă decoruri diferite în cele patru tablouri ale sale, iar, în privința croșului acesta sfârșește piesa sub aceeași înălțime cu care o începuse. Măcar în ultimul tablou ar fi trebuit să apară mai îmbătrânit și cu barba lungă și ascuțită, așa cum ni-l prezintă Marin Sorescu.

Piesa lui Marin Sorescu este construită ca un fals monolog, un dialog interiorizat, alcătuit din replici pe care personajul, dublat, și le adresează lui însuși, dar și lumea care acționează asupra lui și asupra căreia la rândul său reacționează, interogându-i sensurile. Plecând de la metafora lui Nietzsche „Solitudinea m-a învățat ca

o balcan”, Iona că expresie strigatului tragice al individului însingurat, care face eforturi disperate spre a-și regăsi identitatea („Mi-am adus aminte: Iona. Eu sunt Iona” – își spune în final personajului) precum și neputințele momentane de a înainta pe calea libertății, condiție imanentă a asumării responsabile a destinului propriu. Prin Iona, Marin Sorescu a dorit să creeze „un om singur, nonai-pomenit de singur”.

Vizionarea de filme și spectacole de teatru constituie un mijloc important pentru educație. Prin conținutul lor, prin felul cum sunt interpretate și realizate din punct de vedere artistic, ele reușesc să-i influențeze pe spectatori în mod direct.

Stoica Mirela
Clasa a XI-a

Alege! Este dreptul tău

Concursul „Alege! Este dreptul tău” a avut loc în data de 14.03.2003, fiind organizat de Oficiul Județean pentru Protecția Consumatorului, în colaborare cu școala noastră și alte două școli.

Concursul a avut la bază două probe, una scrisă și una orală. Timpul efectiv de lucru a fost de 30 minute, proba scrisă desfășurându-se între orele 12⁰⁰ și orele 13⁰⁰. Elevi prezenți au reprezentat Grupul Școlar „Apor Peter” din Târgu Secuiesc, Grupul Școlar Economic Administrativ și de Servicii, și bineînțeles Grupul Școlar „Constantin Brâncuși”. Numărul total de participanți a fost de aproximativ 50 de elevi din clasele a X-a și a XI-a. După proba scrisă, fiecare a așteptat cu sufletul la gură rezultatul.

Ce m-a surprins cel mai mult a fost că foarte mulți elevi au venit bine pregătiți, iar acest lucru nu este dovedit de notele obținute în urma concursului. Elevul Todiriță Cătălina, din clasa a XI-a de la Grupul Școlar Economic nr. 1 a luat locul 1, cu un total de 13 puncte, calificându-se la faza regională. ceilalți elevi care au avut mai puțin de 10 puncte au primit fiecare câte o diplomă de participare. De la Grupul Școlar Constantin Brâncuși, din clasa a X-a au fost prezenți majoritatea elevilor, iar Grigore Costinel a obținut cel mai bun punctaj.

Concursul și materia studiată pentru concurs ne sunt foarte folositoare, în sensul că ne învață să prevenim achiziționarea unor produse care ne-ar putea prejudicia sănătatea sau chiar și viața.

Stoica Veronica
Clasa a X-a AP

„Bătăia ruptă din rai...”

Mulți oameni reacționează neobișnuit în relațiile cu cei din jur. Aceste reacții au o anumită cauză. Uneori este de natură genetică, dar deseori, cauza este un comportament sistematic greșit al celor apropiați, părinți în general.

Am cunoscut o fată călărășoară, firavă, isteasă, frumoasă, dar grav traumatizată, la început în familie și apoi la școală. Părinții își desăceau pe rând năduful în copil ei, pentru note mai mici de 9, pentru răzbiturile surioarei mai mici, pentru că... exista, pentru că... respira, pentru că plângea... pentru orice. Nu înțeleg de ce, cei care știu că „bătăia e ruptă din rai”, nu au aflat unica poruncă lăsată de Iosif : „iubiți-vă!”

Ajunși la școală, tragedia ei s-a amplificat. Fiind mereu în defensivă, când i se întindea mâna, ea se fereea (parea ar fi urmat o lovitură), când cineva ridică glasul, ea își retrăgea instinctiv capul între umeri, făcându-se mică, vorbea scadată ca o ființă care încearcă să justifice ceva ce nu a făcut...

Colegi, copii de vârsta ei, i-au prins punctul de slăbiciune și au transformat-o în „calul de bătaie” al clasei. Cred că viața ei era un chin, neavând pe nimeni care să o înțeleagă, să-i ra spărea, s-o încurajeze. Tânjea după o prietenie sinceră, după un strop de afecțiune și înțelegere. Nu i se acordă nici acest drept, fiind obligată să fie mereu însoțită de surioara bucheașă, care, de câte ori nu i se făcea pe pînă mergea cu păta la părinți și urmau „noi reprize educative”.

Poate că viața ei până la un punct, seamănă cu cea a lui Coșci Alb. Pe acesta din urmă, beca umană l-a transformat din animal cinstit în fiară feroce, dar el a avut șansa să înțelească și un „om” care l-a învățat că viața este iubire, nu bătăie.

Sper că și fata va întâlni, până nu e prea târziu, oameni care să o salveze, înainte de a fi transformată din om într-o păsă umbră.

Soraru Raluca
Clasa a IX-a

Curiozități din lumea celor care nu cuvântă

- În Argentina a fost capturat un păsărenț uriaș, având 40 cm înălțime, 18 cm lățime și o greutate de 4 kg. Zărele locale informează că păsărențul este o varietate rară, cunoscută sub numele de „AUSTRALIANĂ”.
- Fiul de păsărenț este atât de subțire și ușor încât un fir de lungimea Ecuatorului ar cântări doar 450g.
- Cei apropiați unei surse de mișcare din apele Mării Negre se hrănesc cu o cantitate de pește de opt ori mai mare decât ceea ce posesiunile toate țările de pe litoralul acestei mări. Pentru că fiecare delfin consumă, zilnic, cinci kilograme de pește.
- Măscuț de grădini are cei mai mulți dinți. Numărul lor este de 14175.
- Datorită limbii lor foarte lungi, canaceleoni sunt în stare să cuprindă o insectă aflată la o distanță de 30 de centimetri.
- Dintre cele 2500 specii de țepuși caroscuti, numai 260 sunt veninoase.

➤ Studiind libelea, s-a constatat că, în momentele de cea mai mare tensiune, inima lor bate de 880 de ori pe minut. În schimb, în perioada hibernării, numărul bătăilor scade la 16. Libelea e unica ființă al cărei puls poate înregistra diferențe atât de mari între stările de activitate maximă și minimă.

➤ Au fost găsite resturi fosilizate ale unor libelele cu o deschidere de aripi de 75 cm. Descoperirea aceasta confirmă faptul că acum multe milenii existau numeroase specii de insecte care aveau dimensiuni superioare celor actuale.

➤ Cârțițele își fac provizii în vederea iernii. Ele prind răme și le închid într-un fel de magazie. În felul acesta, cârțițele au la dispoziție, timp de mai multe luni, hrană proaspătă.

➤ De fapt, cârțița ar putea fi pe merit numită „cel mai fărâmiș animal”. Crizele de frumă care o apucă de câteva ori pe zi sunt teribile; ea nu poate rezista mai mult de 2-3 ore fără hrană. O experiență a arătat că o cârțiță în captivitate și fără sursă de alimentare se autodevorcăză mâncându-și labele din față fără să știe că se apropie de durere.

Înțelepciune în pitule

1. Omul neînvățat e ca pomul neîngrijit: nu dă roade.
2. Respectă țara fiecăruia, dar pe a ta iubete-o!
3. Nu e bun fierarul care se teme de scântei.
4. Cel mai surd e cel care nu vrea să audă.
5. Nici sârăcia nu poate înjosi sufletele mari, nici bogăția nu le înalță pe cele joșnice.
6. Lupul rămâne lup chiar dacă n-a mâncat vocea ta.
7. Nu se poate trăi plăcut fără curaj, moralitate și dreptate.
8. Din același text, un lucru înțeleg copiii, altul maturii și eu totuși altceva vârstnicii.
9. Discreția este un subiect atât de frumos, încât s-ar putea vorbi ore întregi.
10. Iubim înțodeausa pe cei ce ne admiră, dar nu întodeausa ne iubesc cei pe care noi îi admirăm.

Butnăreșu Ana-Narcisa
Clasa a IX-a

Ipostaze tradiționale în viața neamului românesc,
de Sfintele Paști

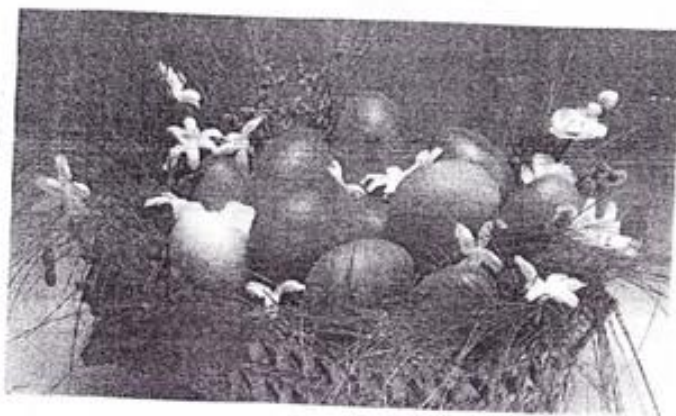
"Prin crearea și trăirea paterne a sărbătorii, poporul român a învățat, ori a reînviat timpul. Timpul nu e numai o înșirare de clipe deșarte, ci e înălțat la rangul de sajeștat, fiindcă pe făgăduială lui, sunt pruse sărbătorile".

Vasile Băneș

Pentru creștinii ortodocși de pretutindeni cea mai mare și mai sfântă sărbătoare din anul liturgic este învierea Domnului, așteptată întotdeauna cu bucurie și însuflețire, deoarece pe lângă semnificația adâncă teologică, de reînnoire a firii umane, de schimbare a staturii ei ontologice, sărbătoarea coincide cu anotimpul reînvierii întregii naturi. Într-un mod aparte, bine definit la poporul român, timpul nu are dimensiunea unei curgeri inerțiale și sensul de pregătire și primenire continuă. Astfel, sărbătorile nu sunt reluate într-un mod repetitiv, ci ele au rolul de a pune timpul și spațiul, cu un Nou început, ce concentrează în sine tot universal existențial uman. Sărbătoarea Sfintelor Paști este revelatoare în această dimensiune de mare așteptare. Iată de ce, românii au înțeles creștinismul ca o permanentă liturghie cosmică. În cultul ortodox, cosmosul face ca întreaga fire zidită să fie împreună părtașă cu omul la presărarea lui Dumnezeu și toate lucrurile din lume să-i fie de ajutor spre măntuire. Prin prisma acestei dimensiuni teologice, pot fi înțelese multe din obiceiurile sau înclinațiile încheiate de poporul român în jurul sărbătorilor religioase. Fiecărei sărbători îi aparțin în mod minunat o sumă de obiceiuri, de tradiții locale, al căror suport îl reprezintă transfigurarea naturii, a lumii înconjurătoare. Arcaul etnografic românesc este un tezaur de asemenea tradiții locale specifice, și fie că este vorba de Transilvania, Bucovina sau Oltenia, mesajul lor este unul comun și denotă solidaritatea întregii făpturi văzute și nevăzute. Nu numai omul participă la sfârșirea vieții, ci natura întreagă, cu viețuitoarele și lucrurile din lume. Concepția acestei solidarități cosmice, apare ca un filtru uriaș, prin care omul se curăță de zgura păcatelor și se luminează pentru a se desăvârși. E o umire profundă descoperind astfel că, trăirea sărbătorii în comunitatea tradițională românească și sensul teologizării ei, nu avea rigoarea unui set de reguli cum am fi tentați să credem, deoarece tot ce se lega de împlinirea vieții, era suplinit de o ordine nescrisă, ce la români intra în buna rânduială și în firea lucrurilor. Sfintele Paști încep odată cu Postul, și total se încaadrează acestui eveniment de înnoire și urcuș duhovnicesc. Pentru comunitatea românească începea marșul pregătire, o vreme de pocăință și așteptă îmbinată armonios cu marea - o muncă nu în înțelesul modern de istovire - ci în înțelesul de trudă spirituală și cale creatoare a vieții omului. Pe lângă sfântul post îl primeau cu bucurie, românii se îngrijau ca gospodăria și casa să fie îngrijite și curate, ca, totuși Sfintele Paști, toate să se afle în cea mai bună rânduială. Pentru bărbați încep o serie de munci gospodărești: curățarea grădini, zugăvitea casei și a grajului, repararea gardului și a porții, strângerea gunoazelor și arderea lor, acortora li se asociază lucrările grele la câmp: aratul, îndrămlăntarea terenurilor agricole etc. În Joi mare din Săptămâna Patimilor, nu se mai lucrează la câmp, totul concentrându-se acum asupra gospodăriei: strângerea ultimelor

gunoaze, măturarea curții, tăierea lemnelor, înjunghierea mișilor și ajutorul dat femeilor la cioritul de pânse. Acestea din urmă s-au îngrijit de spălarea albiturilor, derețicarea prin odăile casei etc. Fetele și nevestele tinere încep din vreme a coase haine pentru ele, pentru familia sau soții lor, instrucți în ziua de Paști fiecare să poarte ceva nou. Stăpâniți de sfetele îndatorii, gospodarii sunt accorați mai mulți decât oricând, de un spirit de competiție în dorința de a fi, prin tot ceea ce fac în rândul oamenilor. Ca elemente comune întâlnite în spațiul românesc, specifice sărbătorii Sfintelor Paști, sunt concerea de pască și încondeirea ouălor roșii. În jurul celor două îndrămlări, sunt multe legende, ce marturiseau originea lor creștină. Pe vremuri, românecle noastre vopseau ouăle numai cu extracte din plante, necesitând o miglăoasă muncă. Tot în Joi mare gospodinele coceau pască.

Solemnitatea actului liturgic din noaptea Învierii, este chipul bucuriei depline. Creștinii obște tradiționale românești se apropiau cu frică și extremă înfruntare, de potul împărățeniei cu trupul și sângele Mântuitorului, fiind momentul adevăratei comunii cu Dumnezeu și cu toți locuitorii satului. Cu lumânarea aprinsă se întorceau acasă, folosind-o doar în vreme de primejdie și necazuri. Fetele și băieții, în dimineața Învierii, se duceau fiecare în taină la cel mai apropiat râu, să se spăle cu apă neînchepută, pentru a fi sănătoși și iubiți în timpul anului. Jocul intră și el în complexul sărbătorii. Dacă în prima zi jocul era interzis, petrecerea tinerilor va avea loc în celelalte zile. Constatăm astfel o înstrăinare față de trăirea adevărată a acestei sfinte sărbători, înstrăinare generată de oboseala și rutina pe care o începea omul modern, ce-și deslășoară viața sub semnul repetiției și îndepărtării de tradiția strămoșească. În fapt, e utiia sărbătoare, eță bucurie și jertfă avem în suferințele noastre.

Te aștept

Tu, frizer de apă dulce
Cristala din lacrimă sărată
Iubirea ta, tu îmi aduce
Să o simt atât de curată.
Eu în cascada vieții cad
Și aștept să vi, să mă oprești
Prin mișcile de pietre tari
Iubirea ta să o sădești.
Caci mă revărs, în lac cu cad
Și te aștept să ne-nălțăm
Să tremăm apa din senin
Și viața mea cea fost un chin.

Nimic...

Sunt o stea pierdută-n Univers
Uitată și răscălită de toate și de toți
Aflată prin Galaxii necunoscute
Ce bate în apa fiicărei planete,
Care își caută locul... prietenii...
Liniște și bucurii...
Dar când așung total dispare,
Nu e nimic... doar liniște deplină
Un vid imens ce cuprinde totul și învâluie toate
Parcă ar fi... de-o eternitate.

Carp Simona
Clasa a XI-a

